

ਅੱਯੂਬ ਦਾ ਉੱਤਰ

(ਭਾਗ 2)

ਅੱਯੂਬ ਦਾ ਗਿਆਨ ਘਟੀਆ ਨਹੀਂ (13:1, 2)

‘ਵੇਖੋ, ਮੇਰੀ ਅੱਖ ਨੇ ਏਹ ਸਭ ਕੁਝ ਵੇਖਿਆ, ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਤੇ ਸਮਝਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਮੈਂ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਰਿਹਾ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ।

ਆਇਤਾਂ 1, 2. ਸੇਫ਼ਰ ਨੇ ਅਧਿਆਇ 11 ਵਿਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਹਾਂ ਗੂੜ੍ਹਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅੱਯੂਬ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਸੀ। ਉਹ ਦੂਜੀਆਂ ਕਹਾਵਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਜੋ ਮਿੱਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਕਸਾਰਤਾ ਨਾਲ ਦੁਹਰਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਪਰ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਫਿਟ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦੇ। 12:3 ਵਿਚ ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ: ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਰਿਹਾ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ।

“ਤੁਸੀਂ ਨਿਕੰਮੇ ਵੈਦ ਹੋ” (13:3-12)

ਪਰੰਤੂ ਮੈਂ ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਨਾਲ ਬੋਲਣਾ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਬਹਿਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ‘ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਝੂਠ ਦੇ ਘੜਨ ਵਾਲੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਨਿਕੰਮੇ ਵੈਦ ਹੋ।’ ‘ਕਾਸ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਚੁੱਪ ਰਹਿੰਦੇ, ਤਾਂ ਏਹ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧ ਹੁੰਦੀ।’ ‘ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਮੇਰੀ ਦਲੀਲ ਸੁਣੋ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਵਿਆਂ ਉੱਤੇ ਕੰਨ ਲਾਓ।’ ‘ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਕੁਧਰਮ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰੋਗੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਲਈ ਛਲ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੋਲੋਗੇ? ‘ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰੋਗੇ, ਜਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਓਗੇ? ‘ਭਲਾ, ਏਹ ਚੰਗਾ ਹੈ ਭਈ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਚੇ, ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿਓਗੇ ਜਿਵੇਂ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ? ‘ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਝਿੜਕੇਗਾ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਲੁਕ ਕੇ ਉਹ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰੋਗੇ।’ ‘ਭਲਾ, ਉਹ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਡਰਾਉਂਦੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਭੈ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ? ‘ਤੁਹਾਡੇ ਮਸਲੇ ਖ਼ਾਕ ਦੀਆਂ ਕਹਾਉਤਾਂ ਹਨ, ਥੁਹਾਡੇ ਸੂੜਕੋਟ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਸੂੜਕੋਟ ਹਨ।

ਆਇਤ 3. ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਇਕ ਅਜਿਹੇ ਮਾਰਗ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਇਰਾਦਾ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਖਰਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਇਕ ਕਚਹਿਰੀ ਵਿਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਹਿਸ ਕਰਨੀ (מַדְבָּרָה, ਯਾਕਚ) ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਫ਼ੈਸਲਾ

ਕਰਨਾ,” “ਝਿੜਕਣਾ,” ਜਾਂ “ਸਜਾ ਦੇਣਾ” ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।¹ ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬਿਪਤਾਂ ਦਾ ਆਧਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੇ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਟਕਰਾਅ ਇਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇਵੇਗਾ।²

ਆਇਤ 4. ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਤੇ ਝੂਠ ਦੇ ਘੜਨ ਜਾਂ “ਲੇਪਣ” ਦਾ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਜ਼ਬੂਰ 119:69); ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਅਸਲ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨਾ ਅਸੰਭਵ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।³ ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਤੇ ਨਿਕੰਮੇ ਵੈਦ ਹੋਣ ਦਾ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਇਲਾਜ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਵੱਡਾ ਪਾਪੀ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਧਾਰ ਝੂਠਾ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੁਸਖੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬੁਨਿਆਦ ਦੇ ਸਨ।

ਆਇਤ 5. ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਮਿੱਤਰ ਸੱਤ ਦਿਨ ਬਿਲਕੁਲ ਚੁੱਪ ਬੈਠੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ (2:13)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੀ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿਖਾਈ। ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖਾਂ ਵੇਲੇ ਅਕਸਰ ਮਿੱਤਰਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ “ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ” ਅਤੇ “ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।” ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ।

ਆਇਤ 6. ਜੇ ਮਿੱਤਰ ਚੁੱਪ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਸਨ। ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦੀ- ਦਾਵਿਆਂ ਉੱਤੇ ਕੰਨ ਲਾਉਣ ਦੀ - ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ।

ਆਇਤਾਂ 7-9. ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ ਉਹ ਛੇ ਅਲੰਕਾਰਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹਨ ਜੋ ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਰੱਖੇ ਸਨ:

1. ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਕੁਧਰਮ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰੋਗੇ?
2. ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਲਈ ਛਲ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੋਲੋਗੇ?
3. ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰੋਗੇ?
4. ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਓਗੇ?
5. ਭਲਾ, ਇਹ ਚੰਗਾ ਹੈ ਭਈ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਂਚੇ?
6. ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿਓਗੇ ਜਿਵੇਂ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ?

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ” (לֵאלֹהִים, *ਹਲੇਲ*) ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਲਈ ਮੂਲ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਆਇਤ 7 ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਮਿੱਤਰ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ” ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ *ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਛਾ* ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪ੍ਰਤੀ “ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ” ਦਾ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ। ਇਬਰਾਨੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ (הֲיִשְׁתָּכֵחַ, *ਹਪਨਸ਼ਵ ਬਿਸਾਉਨ*) ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਨੁਵਾਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ “ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦਾ ਮੂੰਹ ਉੱਚਾ ਕਰੋਗੇ?” ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਦਿਆਂ, ਮਿੱਤਰਾਂ ਨੇ ਅੱਯੂਬ ਨਾਲ ਉਚਿਤ ਵਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਇਹ ਪੁੱਛਦਿਆਂ ਬਾਜ਼ੀ ਮਿੱਤਰਾਂ ਵੱਲ ਪਲਟ ਦਿੱਤੀ ਕਿ “ਭਲਾ, ਏਹ ਚੰਗਾ ਹੈ ਭਈ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਂਚੇ?” “ਜਾਂਚੇ” (בָּחַן, *ਚਕਾਰ*) ਸ਼ਬਦ “ਉੱਦਮੀ, ਮੁਸ਼ਕਲ ਖੋਜ, ਪੁੱਛਗਿੱਛ

ਜਾਂ ਜਾਂਚ ਪੜਤਾਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।⁵ ਦਾਉਦ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਸੁਲੇਮਾਨ ਨੂੰ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ,

ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਜਾਣ ਅਰ ਪੱਕੇ ਮਨ ਨਾਲ, ਅਰ ਚਿੱਤ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਟਹਿਲ ਸੇਵਾ ਕਰ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਸਾਰਿਆਂ ਮਨਾਂ ਦੀ ਪਰੀਖਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਧਿਆਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਫੁਰਨਿਆਂ ਦਾ ਗਿਆਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਖੋਜੇਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਤੈਥੋਂ ਲਭਿਆ ਜਾਏਗਾ ਪਰ ਜੇ ਤੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਛੱਡੇਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਸਦੀਪਕਾਲ ਤੇੜੀ ਤਿਆਗ ਛੱਡੇਗਾ (1 ਇਤਹਾਸ 28:9)।

ਆਇਤਾਂ 10, 11. ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਝਿੜਕੇਗਾ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਲੁਕ ਕੇ ਉਹ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰੋਗੇ। ਜੇ ਮਿੱਤਰ ਅੱਯੂਬ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿਚ ਬੇਇਨਾਸਫੀ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵੱਢਣੀ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਜਿਹਾ ਨਿਆਈਂ ਹੈ ਜੋ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ (ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 10:17; 2 ਇਤਹਾਸ 19:7; ਅੱਯੂਬ 34:19)। ਜਿਹੜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦੇ ਹਨ (ਲੇਵੀਆਂ 19:15; ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 1:17; 16:19; ਜਬੂਰ 82:2; ਮਲਾਕੀ 2:9)। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਮਿੱਤਰਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿਚ ਡਰ ਫੈਲਾਉਂਦੀ ਸੀ।

ਆਇਤ 12. ਮਸਲੇ ਜਾਂ “ਕਹਾਵਤਾਂ” ਜੋ ਮਿੱਤਰਾਂ ਨੇ ਰੱਟੀਆਂ ਸਨ ਖਾਕ ਦੀਆਂ ਕਹਾਉਤਾਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧੂੜਕੋਟ ਜਾਂ “ਚਾਰਦੀਵਾਰੀ” ਮਿੱਟੀ ਜਿੰਨੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਸਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਉਹ ਕਹਾਵਤਾਂ ਵਿਅਰਥ ਸਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਅੱਯੂਬ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸਨ। ਜੈਨ ਈ. ਹਾਰਟਲੀ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ,

ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਧਿਆਪਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਨਾਲ ਕਹਾਵਤਾਂ, ਕਥਨਾਂ ਅਤੇ ਮੁਹਾਵਰਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਨ। ... ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਹਾਵਰੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸਮਝ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਖੇਪਤਾ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਲ ਰੂਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਚਨਾਤਮਕ ਤੌਰ ਤੇ ਵਿਲੱਖਣ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੇ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਹਾਲਾਤ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਰਾ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਵਿਅਰਥਤਾ ਦਾ ਇਕ ਅਭਿਆਸ ਹੈ।⁶

ਦੇਸ਼-ਨਿਵਾਰਣ ਵਿਚ ਅੱਯੂਬ ਦਾ ਭਰੋਸਾ (13:13-19)

¹³ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਚੁੱਪ ਰਹੋ ਭਈ ਮੈਂ ਗੱਲ ਕਰਾਂ, ਫੇਰ ਜੇ ਹੋਵੇ ਸੋ ਹੋਵੇ। ¹⁴ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਆਪਣਾ ਮਾਸ ਆਪਣੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿੱਚ ਲਵਾਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਤਲੀ ਉੱਤੇ ਰੱਖਾਂ? ¹⁵ਵੇਖੋ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਵੱਢ ਸੁੱਟੇਗਾ, ਮੈਨੂੰ ਆਸਾ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਵੀ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਲਈ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬਹਿਸ ਕਰਾਂਗਾ। ¹⁶ਏਹ ਵੀ ਮੇਰੀ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਭਈ ਕੋਈ ਕੁਧਰਮੀ ਉਹ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸੱਕਦਾ। ¹⁷ਮੇਰੇ ਵਖਾਣ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਨਾਲ ਸੁਣੋ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਬਿਆਨ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਵੇ। ¹⁸ਹੁਣ ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਮੈਂ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਂਗਾ। ¹⁹ਕੈਣ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਹਿਸ ਕਰੇਗਾ? ਤਦ ਮੈਂ ਚੁੱਪ ਰਹਿੰਦਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਆਗ ਦਿੰਦਾ।

ਆਇਤਾਂ 13, 14. ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਪੱਕਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਹੀ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਹ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸੀ - ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਵੀ ਗੁਆਣੀ ਪੈ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਹ ਆਪਣਾ ਦਿਨ ਸੁਰਗ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਗੁਜ਼ਾਰਨ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੀ।

ਆਇਤ 15. ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਵੱਢ ਸੁੱਟੇਗਾ, ਮੈਨੂੰ ਆਸਾ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਵੀ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਲਈ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬਹਿਸ ਕਰਾਂਗਾ। ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ ਇਕ ਲਿਖਤ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ। “ਉਸ ਦੇ ਵਿਚ” ਸ਼ਬਦ ਅਸਲ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਮਾਸੇਰਟੇਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਲਪਿਕ ਪਾਠ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਲਿਖਤ ਵਿਚ “ਨਾਂਹ, ਨਹੀਂ” ਹੈ। ਇਬਰਾਨੀ ਵਿਚ ਇਹ נָּ (ਲੇ) ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ “ਨਾਂਹ, ਨਹੀਂ” ਅਤੇ לֹ (ਲੇ) ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਉਸ ਲਈ” ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਇੱਕੋ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬੋਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਸ ਆਇਤ ਦਾ ਅਸਲ ਅਨੁਵਾਦ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ: “ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ [ਅਤੇ] ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ; ਫਿਰ ਵੀ, ਉਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੇਰਿਆਂ ਰਾਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਸਹੀ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ।” ਅੱਯੂਬ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਨੂੰ “ਮਾਰ” ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਜੀਉਣ ਦੀ ਕੋਈ “ਆਸਾ” ਨਹੀਂ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਆਪਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਅੱਗੇ “ਦਲੀਲ” ਦੇਣੀ ਸੀ। ਅਸਲ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਅਪਨਾਉਣ ਸੰਬੰਧੀ, ਸੈਮੂਅਲ ਕੈਕਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਜੇ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿਚ ਇਕ ਅਜਿੱਤ ਨਿਹਚਾ, ਮੈਂ ਤੇ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨਿਹਚਾ ਨੂੰ ਗੁਆ ਬੈਠਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਖੂਬਸੂਰਤ ਅਤੇ ਦਲੇਰੀ ਵਾਲੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦਾ ਸਭ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਤੇ ਸੱਚ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦਾ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਕ ਸੱਚਾਈ ਵਿਚ ਸੱਚ ਹੈ।”

ਆਇਤ 16. ਅੱਯੂਬ ਦਾ ਉਸ ਦੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਸੁਣਵਾਈ ਮਿਲੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤਾ ਸਾਬਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਅੱਯੂਬ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਸਰੋਤਿਆਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਤੇ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ **ਕੁਧਰਮੀ** ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਆਇਤਾਂ 17-19. ਇਕ ਵਾਰ ਫੇਰ, ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ (ਵੇਖੋ 13:6)। ਕਾਨੂੰਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ: **ਆਪਣਾ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਬਹਿਸ ਕਰੇਗਾ** ਸਾਰੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਹਨ। “ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਂਗਾ” ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਧਰਮੀ ਐਲਾਨਿਆ ਜਾਵਾਂਗਾ” ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਬਰਾਨੀ ਕਿਰਿਆ פָּתַח (ਟਸਾਡੀਕ) ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਧਰਮੀ ਹੋਣਾ” ਜਾਂ “ਸਹੀ ਹੋਣਾ”⁸ ਅੱਯੂਬ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, “ਮੈਂ ਮਿੱਤਰਾਂ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ ਦਾ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਬਰੀ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ।” ਅੱਯੂਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ - ਸਗੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੀ - ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ, ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਾਉਂਦਾ, ਤਾਂ ਅੱਯੂਬ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਆਗਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ।

ਉਸ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਲਈ ਅੱਯੂਬ ਦੀ ਮੰਗ (13:20-28)

²⁰ਦੇ ਹੀ ਕੰਮ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕਰ, ਤਦ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਹਜ਼ੂਰੋਂ ਨਾ ਲੁਕਾਂਗਾ, ²¹ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ

ਮੇਰੇ ਉੱਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਲੈ, ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਭੈ ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਡਰਾਵੇ। ²²ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਈਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉੱਤਰ ਦਿਆਂਗਾ, ਯਾ ਮੈਂ ਬੋਲਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਂਗਾ। ²³ਮੇਰੀਆਂ ਬੁਰਿਆਈਆਂ ਤੇ ਪਾਪ ਕਿੰਨੇ ਹਨ? ਮੇਰਾ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪਾਪ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ। ²⁴ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਲੁਕਾਉਂਦਾ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵੈਰੀ ਗਿਣਦਾ ਹੈਂ? ²⁵ਭਲਾ, ਤੂੰ ਉੱਡਦੇ ਪੱਤੇ ਨੂੰ ਡਰਾਵੇਂਗਾ? ਤੂੰ ਸੁੱਕੇ ਵੱਢ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰੇਂਗਾ? ²⁶ਕਿਉਂ ਜੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਲਿਖਦਾ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਜੁਆਨੀ ਦੀਆਂ ਬਦੀਆਂ ਮੇਰੇ ਪੱਲੇ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈਂ। ²⁷ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਠ ਵਿੱਚ ਠੇਕਦਾ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਰਾਹਾਂ ਦੀ ਨਿਗਾਹਬਾਨੀ ਕਰਦਾ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਕੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈਂ। ²⁸ਮੈਂ ਤਾਂ ਸੜੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਵਰਗਾ ਹਾਂ ਜੇ ਹੰਢਾਈ ਹੋਈ ਹੈ, ਯਾ ਉਸ ਲੀੜੇ ਵਰਗਾ ਜਿਹ ਨੂੰ ਲੋਹੇ ਨੇ ਖਾ ਲਿਆ ਹੋਵੇ।

ਆਇਤਾਂ 20-22. ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਦੂਰ ਕਰ ਲਵੇ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ “ਹੱਥ” ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਅੱਯੂਬ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਬਿਪਤਾ ਸਿੱਧੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਸਨ। ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅੱਯੂਬ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲੈਂਦਾ, ਤਾਂ ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਮੇਲ-ਜੋਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਅਨੰਦ ਮਾਣਿਆ ਸੀ।

ਆਇਤ 23. ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਗਿਣਤੀ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪ ਕੀ ਕੀ ਹਨ। ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਬੁਰਿਆਈਆਂ, ਪਾਪ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸ਼ਬਦ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਕਾਰਣਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਾਪ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।⁹ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਾਸਚਿੱਤ ਦੇ ਦਿਨ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕ ਦੁਆਰਾ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਇਕਰਾਰ ਵਿਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਨ (ਲੇਵੀਆਂ 16:21)।

ਆਇਤ 24. ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਲੁਕਾਉਂਦਾ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵੈਰੀ ਗਿਣਦਾ ਹੈਂ? “ਕਿਸੇ ਦੂਸਰੇ ਵੱਲ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਨਫਰਤ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ।”¹⁰ ਅੱਯੂਬ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਦੁੱਖ ਉਸ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਹੋਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਸ਼ੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਨਾਲ ਹੈ।

ਆਇਤਾਂ 25-28. ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਹਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤੁਲਨਾ ਇਕ ਉੱਡਦੇ ਪੱਤੇ ਅਤੇ ਸੁੱਕੇ ਵੱਢ ਨਾਲ ਕੀਤੀ - ਬੇਕਾਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਹਵਾ ਨਾਲ ਉਡਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਰੋਬਰਟ ਐਲ. ਐਲਡਨ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, “ਉਸ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਤਾਉਣ ਅਤੇ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।”¹¹ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿਚ ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਦੁੱਖ ਦੇ ਲਾਇਕ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜੁਆਨੀ ਦੀਆਂ ਬਦੀਆਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ (ਵੇਖੋ ਜ਼ਬੂਰ 25:7)। ਉਹ ਇਕ ਕੈਦੀ ਜਿਹਾ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਪੈਰ ਕਾਠ ਵਿਚ ਠੇਕੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਦਾ ਮਾਸ ਸੜਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਉਸ ਲੀੜੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੋਹੇ ਨੇ ਖਾ ਲਿਆ ਹੋਵੇ।

ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਦਾ ਕਾਰਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਆਉਣਾ ਸਮਝਿਆ। ਉਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਸ ਤੇ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਬਿਪਤਾਂ ਕਿਉਂ ਆਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਨਾਲ

ਉਸ ਦੇ ਦਰਦ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਵਿਚ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਇਹ ਪੁੱਛਦੇ ਹਾਂ, “ਕਿਉਂ?” ਜਦੋਂ ਬਿਪਤਾਂ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਈ ਵਾਰ ਜਵਾਬ ਛੇਤੀ ਜਾਂ ਉਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ

ਜਦੋਂ ਤੂਫਾਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ (13:15)

ਤੂਫਾਨ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧੁੱਪ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਸਤਤ ਕਰੋ। ਇਕ ਪੁਰਾਣੀ ਆਇਰਿਸ਼ ਬਰਕਤ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

ਸੜਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਉੱਠੇ।
ਹਵਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਹੋਵੇ।
ਸੂਰਜ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਤੁਹਾਡੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਨਿੱਘ ਦੇਵੇ।
ਅਤੇ ਬਾਰਸ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਖੇਤਾਂ ਉੱਤੇ ਨਰਮੀ ਨਾਲ ਪਵੇ।
ਅਤੇ, ਜਦ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ,
ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਦੀ ਹਥੇਲੀ ਵਿਚ ਫੜਕੇ ਰੱਖੇ।

ਇਹ ਇਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਇਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬਰਕਤ ਹੈ।

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸੂਰਜ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਠੰਡੀ ਹਵਾ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਵਧੀਆ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ, ਹਰ ਰੋਜ਼ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਣਨਾ (ਯੂਹੰਨਾ 15:11), “ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਕਰਨਾ” (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 5:16) ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੰਗੇ ਸਮਿਆਂ ਦੀ ਬਰਕਤ ਦੇਣ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨਾ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ। ਯਾਕੂਬ 1:17 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “ਹਰੇਕ ਚੰਗਾ ਦਾਨ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਪੂਰਨ ਦਾਤ ਉਤਾਹਾਂ ਤੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਉਤਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।”

ਜਦੋਂ ਤੂਫਾਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੈਰਾਨ ਨਾ ਹੋਵੋ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੂਰਜ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਚਮਕਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਬਾਰਸ਼ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਈ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਬਾਰਸ਼ ਖੇਤਾਂ ਉੱਤੇ ਨਰਮੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ। ਦਰਅਸਲ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਮੀਂਹਾਂ ਅਤੇ ਤੂਫਾਨਾਂ ਵਿਚ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਿਲਕੁਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ; ਇਹ ਟੀਸੀਆਂ ਅਤੇ ਵਾਦੀਆਂ, ਉੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਨੀਵੀਆਂ ਅਤੇ ਉਤਰਾਅ ਚੜ੍ਹਾਅ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ “ਜਿੱਤ ਦੇ ਰੁਮਾਂਚ” ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ “ਹਾਰ ਦਾ ਦੁੱਖ” ਵੀ ਜਾਣਿਆ ਹੈ।

ਐਵਨ ਮਾਲੇਨ ਹਾਰਡਿੰਗ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਸਲਾਹਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਅਕਸਰ ਕਿਹਾ, “ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਟਾਂ, ਮੁਸੀਬਤਾਂ, ਦਿਲ ਦੇ ਦਰਦ, ਵੱਡੇ ਸੋਗ, ਦਬਾਵਾਂ, ਭੈਜਲਾਂ ਅਤੇ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ।” ਮਾਲੇਨ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਜੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ 16:33 ਵਿਚ ਕਹੇ ਸਨ: “ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਸ਼ਟ ਹੈ।” ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਪਤਿਤ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਤੂਫਾਨਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਂਗੇ। ਪਤਰਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੈਰਾਨ ਨਾ ਹੋਵੋ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ “ਬਿਪਤਾ ਦਾ ਲਾਂਬੂ” ਆਉਂਦਾ ਹੈ

(1 ਪਤਰਸ 4:12)। ਤੂਫਾਨ ਅਟੱਲ ਹਨ। ਇਹ “ਜੇ” ਕੋਈ ਤੂਫਾਨ ਆਵੇਗਾ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ “ਜਦੋਂ” ਇਕ ਤੂਫਾਨ ਆਵੇਗਾ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਪਹਾੜੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਸੀ, “ਮੀਂਹ ਵਰਿਹਆ ਅਤੇ ਹੜ੍ਹ ਆਏ ਅਤੇ ਅਨੁਰੀਆਂ ਵਰੀਆਂ ਅਰ ਉਸ ਘਰ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਮਾਰਿਆ ਪਰ ਉਹ ਨਾ ਡਿੱਗਿਆ” (ਮੱਤੀ 7:25)। ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਕ ਪਤਿਤ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਤੂਫਾਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਜਦੋਂ ਤੂਫਾਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਸ ਨਾ ਛੱਡੋ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 27 ਵਿਚ, ਪੈਲੂਸ 276 ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਸੀ ਜੋ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਇਕ ਲੋਕੜ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਉੱਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਇਟਲੀ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਏ ਸਨ। ਲੂਕਾ ਨੇ ਲਿਖਿਆ,

ਪਰ ਥੋੜੇ ਚਿਰ ਪਿੱਛੋਂ ਉਸ ਪਾਸਿਓਂ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਤੂਫਾਨ ਝੁੱਲ ਪਿਆ ... ਜਹਾਜ਼ ਪੈਣ ਦੇ ਢਹਿ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ... ਅਨੁਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਸਾਂ ਬਹੁਤ ਹੁੜਕੇ ਖਾਧੇ ... ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਦਿਨਾਂ ਤਾਈਂ ਨਾ ਸੂਰਜ ਨਾ ਤਾਰੇ ਵਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ ਅਰ ਵੱਡੀ ਅਨੁਰੀ ਚੱਲਦੀ ਰਹੀ ਤਾਂ ਓੜਕ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਬਚਣ ਦੀ ਆਸ ਮੂਲੋਂ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 27:14-20)।

ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀਮਤੀ ਲੋਕ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਆਸ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਭਰਾ ਹਨ ਜੋ ਹਿੰਸਕ ਤੂਫਾਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹਿੰਸਕ ਤੂਫਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਏ ਹਨ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਵਾਂਗੇ ਜੋ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ “ਵੱਡੇ” ਤੂਫਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇਕ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ, ਸਾਡੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰ *ਡਿਵਰਸ* ਅਰਥਾਤ *ਤਲਾਕ* ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੁਝ, ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਵਾਂਗ, *ਡਿਜੀਜ਼* ਅਰਥਾਤ *ਬਿਮਾਰੀ* ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਹੋਰ *ਡਿਸਕਰਜਮੈਂਟ* ਅਰਥਾਤ *ਨਿਰਾਸ਼ਾ* ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਉਹ ਲੋਕ ਵੀ ਹਨ ਜਿਹੜੇ, 1 ਰਾਜਿਆਂ 19 ਵਿਚ ਏਲੀਯਾਹ ਦੇ ਵਾਂਗ, *ਡਿਪਰੈਸ਼ਨ* ਅਰਥਾਤ *ਉਦਾਸੀ* ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਆਰਥਿਕ ਮੁੱਦਿਆਂ ਅਤੇ *ਡੈੱਟ* ਅਰਥਾਤ *ਕਰਜ਼ੇ* ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਈ ਲੋਕ, ਯੂਹੰਨਾ 11 ਵਿਚ ਮਰੀਅਮ ਅਤੇ ਮਾਰਥਾ ਦੇ ਵਾਂਗ, ਕਿਸੇ ਦੀ *ਡੈੱਥ* ਅਰਥਾਤ *ਮੌਤ* ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਜੇ ਲੋਕਾਂ ਤੂਫਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜਰ ਰਹੇ ਹਨ ਉਹ ਥੱਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਅਕਸਰ ਆਸ ਛੱਡਣ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। *ਦ ਪਾਵਰ ਟੂ ਸੀ ਇਟ ਥਰੂ* ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ, ਜਿਮ ਮੈਕਗਿਊਗਨ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸੀ:

ਬਰੂਸ ਲਾਰਸਨ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮਿੰਨੀਗਰ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਮਾਨਸਿਕ ਕਲੀਨਿਕ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਕੁਝ ਸਟਾਫ ਕੋਲੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨਾਲੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉਹ ਕਿਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਗੰਭੀਰ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇਲਾਜ ਅਤੇ ਚੰਗਿਆਈ ਵਿਚ ਇਕ ਫਰਕ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਮੂਹ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਾਰਾ ਸਟਾਫ ਇਸ ਕਾਰਕ ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੈ ਸੀ; ਇਹ ਆਸ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਸ ਕਿਵੇਂ ਦੇਣੀ ਹੈ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿਚ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲੀ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਸ ਕੋਲ ਆਸ ਪਹੁੰਚੀ ਸੀ।¹²

ਤੂਫਾਨ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਪਣਾ ਘਰ ਚੱਟਾਨ ਤੋਂ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਜੋ ਜਦੋਂ ਤੂਫਾਨ ਆਵੇ, ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਆਸ ਰੱਖ ਸਕੋ। ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੋ ਕੇ ਆਸ ਦਾ ਪਰਚਾਰਕ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ “ਆਸਾ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ” ਅਤੇ “ਪਰਤਾਪ ਦੀ ਆਸ” ਵੱਲ ਲਿਜਾ ਕੇ ਕਰਕੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ “ਆਸਾ ਵਿੱਚ ਵਧ” ਸਕਣ (ਰੋਮੀਆਂ 15:13; ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:27)। ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਆਸ ਰੱਖਣ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਸਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ (ਅੱਯੂਬ 13:15)। ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੱਟਾਨ ਜਿੰਨੀ ਪੱਕੀ ਆਸ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲੰਗਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਤੂਫਾਨਾਂ ਵਿਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਰਹੇ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਬੁੱਧਵਾਨ ਵਰਗਾ ਬਣਨ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ “ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਘਰ ਪੱਥਰ ਉੱਤੇ ਬਣਾਇਆ ਸੀ” ਤਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੂਫਾਨ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਮਾਰਨ “ਇਹ ਨਾ ਡਿੱਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੀ ਨਿਉਂ ਪੱਥਰ ਉੱਤੇ ਧਰੀ ਹੋਈ ਸੀ” (ਮੱਤੀ 7:24, 25)।

ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਇਕ ਹਿੱਸਕ ਤੂਫਾਨ ਨੇ ਮਾਰਿਆ ਸੀ; ਉਸ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਅਚਾਨਕ ਪਲਟ ਗਈ ਸੀ। ਅੱਯੂਬ ਮੇਤ, ਬਿਮਾਰੀ, ਉਦਾਸੀ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ - ਨਾਲੇ ਉਸ ਦੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਟਿੱਪਣੀਆਂ, ਮਾੜੀ ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ - ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਿੱਤਰ ਉਸ ਨੂੰ ਬੂਠ ਬੋਲ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਵਿਅਰਥ ਸੀ (ਅੱਯੂਬ 13:4)। ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਆਸ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਅਧਿਆਇ 7 ਵਿਚ, ਇੰਜ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿਚ ਆਸ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੇਰੀ ਅੱਖ ਫੇਰ ਭਲਿਆਈ ਨਹੀਂ ਵੇਖੇਗੀ” (7:7)। ਪਰ, ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਤੇ, ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਨਾਲ ਜੋ ਮਰਜ਼ੀ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਆਸ ਰੱਖੇਗਾ। ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਵੇਖੋ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਵੱਢ ਸੁੱਟੇਗਾ, ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਸਾ ਹੈ” (13:15)। ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਤੂਫਾਨ ਦੇ ਅੱਧ ਵਿਚਾਲੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਸ ਦਾ ਇਹ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਕਥਨ ਮੈਨੂੰ “ਰੋਣ ਵਾਲੇ ਨਬੀ” ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤੂਫਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਤੂਫਾਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਨੇ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਆਖਿਆ, “ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕੀਤਾ, ਮੈਂ ਸੁਖਾਲ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਿਆ। ਸੇ ਮੈਂ ਆਖਿਆ, ਮੇਰਾ ਬਲ ਮਿਟ ਗਿਆ, ਨਾਲੇ ਯਹੋਵਾਹ ਵੱਲੋਂ ਮੇਰੀ ਆਸਾ ਵੀ” (ਵਿਰਲਾਪ 3:17, 18)। ਇਹੀ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅੱਯੂਬ ਅਧਿਆਇ 7 ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਸੀ, ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਨੇ ਫਿਰ ਹਿੰਮਤ ਨਾਲ ਵੇਖਣ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਆਸ ਰੱਖੀ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ,

ਏਹ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਸਿੰਮਰਦਾ ਹਾਂ, ਏਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਆਸਾ ਹੈ। ਏਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਦਯਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੁੱਕੇ ਨਹੀਂ, ਉਸ ਦਾ ਰਹਮ ਅਟੁੱਟ ਜੋ ਹੈ। ਓਹ ਹਰ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਤਾਜ਼ਾ ਹਨ, ਤੇਰੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਵੱਡੀ ਹੈ। “ਯਹੋਵਾਹ ਮੇਰਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ,” ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “ਏਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਉੱਤੇ ਆਸਾ ਹੈ” (ਵਿਰਲਾਪ 3:21-24)।

ਆਸ ਇੱਛਾਵਾਦੀ ਸੋਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਸ ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਆਸ ਹੈ ਜੋ ਵਾਅਦਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ।

ਸਿੱਟਾ। ਸਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਤੂਫਾਨਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਆਸ ਛੱਡਣ ਲਈ

ਪਰਤਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਨਸੀਹਤ ਦਿੱਤੀ, “ਤਾਂ ਆਓ, ਅਸੀਂ ਸੱਚੇ ਦਿਲ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਨਿਹਚਾ ਨਾਲ ... ਨੇੜੇ ਜਾਈਏ। ਅਸੀਂ ਆਸ ਦੇ ਸੱਚੇ ਇਕਰਾਰ ਨੂੰ ਤਕੜਾਈ ਨਾਲ ਫੜੀ ਰਖੀਏ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਹ ਨੇ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹੈ” (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10:22, 23)। ਆਓ ਅਸੀਂ ਆਸ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪਰਚਾਰ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅੱਯੂਬ ਵਰਗੇ ਬਣਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਸ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿਚ ਰੱਖਣ” ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰੀਏ।
ਐਫ. ਮਿਲਸ

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਲੁਡਵਿਗ ਕੋਹਲਰ ਅਤੇ ਵਾਲਟਰ ਬਾਉਮਗਾਰਟਨਰ, *ਦ ਹਿਬਰਿਊ ਐਂਡ ਅਰਾਮਿਕ ਲੈਕਸੀਕਨ ਆਫ ਦਿ ਓਲਡ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ*, ਸਟੱਡੀ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਸੰਪਾ, ਐਮ. ਈ. ਜੇ. ਰਿਚਰਡਸਨ (ਬੋਸਟਨ: ਬਰਿਲ, 2001), 1:410. ²ਜੇਨ ਈ. ਹਾਰਟਲੀ, *ਦ ਬੁਕ ਆਫ ਅੱਯੂਬ*, ਦ ਨਿਊ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ ਦਿ ਓਲਡ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ (ਗਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1988), 219. ³ਫ੍ਰਾਂਸਿਸ ਬਰਾਊਨ, ਐਸ. ਆਰ. ਡਰਾਈਵਰ ਅਤੇ ਚਾਰਲਸ ਏ. ਬਰਿੰਗਸ, *ਏ ਹਿਬਰਿਊ ਐਂਡ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਲੈਕਸੀਕਨ ਆਫ ਦਿ ਓਲਡ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ* (ਐਕਸਫੋਰਡ: ਕਲੈਰਨਡਨ ਪ੍ਰੈਸ, 1968), 381, ਵੇਖੋ 759 (ਟਪਲ)। ⁴ਇਸ ਭਾਗ ਦੇ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅੰਤਲੇ ਪੜਨਾਵ ਬਹੁਵਚਨ (“ਤੁਸੀਂ”) ਹਨ, ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਸਾਰੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ। ⁵ਹੋਮਰ ਹੇਲੀ, *ਏ ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ ਅੱਯੂਬ* (ਐਨ.ਪੀ.: ਰੀਲੀਜੀਅਸ ਸਪਲਾਈ, ਇੰਕ., 1994), 125. ⁶ਹਾਰਟਲੀ, 221. ⁷ਸੈਮੂਏਲ ਕੋਕਸ, *ਏ ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ ਦ ਬੁਕ ਆਫ ਅੱਯੂਬ*, ਦੂਜਾ ਸੰਪਾਦਨ (ਲੰਡਨ: ਕੀਗਨ ਪੈਲ, ਟਰੈਚ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, 1885), 167. ⁸ਕੋਹਲਰ ਅਤੇ ਬਾਉਮਗਾਰਟਨਰ, 2:1003. ⁹ਐਚ. ਐਚ. ਰਾਉਲੀ, *ਅੱਯੂਬ*, ਦੀ ਸੈਂਚੂਰੀ ਬਾਈਬਲ, ਨਿਊ ਸੀਰੀਜ਼ (ਗ੍ਰੀਨਵੁੱਡ, ਸਾਊਥ ਕੈਰੋਲਾਈਨਾ: ਦ ਐਟਿਕ ਪ੍ਰੈੱਸ, ਇੰਕ, 1970), 125. ¹⁰ਹਾਰਟਲੀ, 227.

¹¹ਰੇਬਰਟ ਐਲ. ਐਲਡਨ *ਅੱਯੂਬ*, ਦ ਨਿਊ ਅਮੈਰੀਕਨ ਕਮੈਂਟਰੀ (ਐਨ.ਪੀ.: ਬਰੇਡਮੈਨ ਅਤੇ ਹੇਲਮੈਨ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼, 1993), 164. ¹²ਜਿਮ ਮੈਕਗਿਊਗਨ, *ਦ ਪਾਵਰ ਟੂ ਸੀ ਇਟ ਬਰੂ* (ਲੰਬੋਕ, ਟੈਕਸਾਸ: ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਬਾਈਬਲ ਰੀਸੋਰਸਸ, 1989), 31.